بسم الله الرحمن الرحيم

گزارش کار پروژه دوم هوش مصنوعی مهدی فرهنگ

روش پیاده سازی مسئله:

مطمئن ترین راهی که برای مدل سازی این مسئله به مسئله ی search به نظر میرسد، اینطور است: فضای نمونه خود را به گونه ای تعریف میکنیم که تمامی حالاتی که میتوان با چیدن وزیر ها روی تخته به آن رسید فضای ماست. البته ما در حل تمامی فضای نمونه را طی نمیکنیم و در هر کدام از راه حل ها، تعداد خاصی از حالات فضای نمونه را بررسی میکنیم.

هدف این است که بتوانیم به گونه ای وزیر ها را بچینیم که هیچ کدام از وزیر ها همدیگر را تهدید نکنند.

برای این کار از الگوریتم های مختلفی استفاده میکنیم. توضیح تمام بخش های code ای که نوشته شده را در پایین میاوریم

توضيح الكوريتم ها:

يياده سازي مجموعه:

ابتدا یک توضیحی درباره پیاده سازی تخته شطرنج و جایگاه وزیر ها میدهیم. وزیر ها را به صورت لیستی هشت تایی از لیست های دوتایی در نظر میگیریم. هر وزیر خود یک لیست است که شامل دو عنصر است که به ترتیب x و y (سطر و ستون) آنرا به ما میدهد.

پیاده سازی توابع مختلف مورد نیاز:

توابعی مورد نیاز ماست برای حل این مسئله:

۱. تابعی برای محاسبه ی تعداد تهدید هایی که وزیرها نسبت به یکدیگر دارند. این تابع در حالت کلی فقط برای uninformed search ها نیز نیاز داریم که

بدانیم آیا مسئله به اتمام رسیده یا نه، یعنی نیاز داریم بفهمیم که آیا در حالتی هستیم که هیچ دو وزیری همدیگر را تهدید میکنیم. همدیگر را تهدید میکنند یا خیر. برای این کار، از همین تابع استفاده میکنیم. دو پیاده سازی مختلف برای این تابع به کار برده ایم.

1.1. num_of_threats(data)

این تابع، تهدید ها را میشمرد، اما ویژگی ای که دارد این است که تهدید ها را به گونه ای میشمرد که اگر چند وزیر همدیگر را به صورت دوری تهدید کنند (وزیر ۱ وزیر ۲ را تهدید کند، وزیر ۲ وزیر ۳ را تهدید کند، وزیر ۳ را تهدید کند - هر سه آنها در یک ردیف باشند)، تهدید های تکراری را نمیشمرد. ینی تهدید ها را به صورت مستقل از هم میشمرد.

```
def num_of_column_and_row_threats(my_data):
        column threats = 0
        row threats = 0
         for i in range(n queens):
             num of queens column =
             num_of_queens_row = 0
             for j in range(n_queens):
                 if (my_data[\overline{j}][0] == i + 1):
                 num_of_queens_row += 1
if (my_data[j][1] == i + 1):
                      num of queens column += 1
             if (num_of_queens_row > 1):
                 row_threats += num_of_queens_row - 1
        if (num_of_queens_column > 1):
            column_threats += num_of_queens_column - 1
return column_threats + row_threats
   def num_of_diameter_threats(my_data):
        threats = 0
        blacklist = []
         for i in range(n_queens):
             for j in range(i + 1, n queens):
                  if (j in blacklist):
                  if (abs(my_data[i][0] - my_data[j][0]) == abs(my_data[i][1] - my_data[j][1])):
                      threats += 1
                      blacklist.append(j)
36
37
        return threats
38 def num of threats(my_data):
        return num_of_diameter_threats(my_data) + num_of_column_and_row_threats(my_data)
```

تابع به گونه ای پیاده سازی شده که ابتدا در یک تابع تهدید های سطری و ستونی و در تابعی دیگر تهدید های قطری را محاسبه میکند. شیوه ی انجام آن در متن واضح است.

2.2. danger(data)

این تابع دقیقا بررسی میکند که هر وزیر چند بار تهدید میشود و همه را با هم جمع میکند.

```
## danger(my_data):

## dangers = 0

## dangers = 0

## for i in range(n_queens):

## for j in range(i + 1, n_queens):

## for j in range(i + 1, n_queens):

## for j in range(i + 1, n_queens):

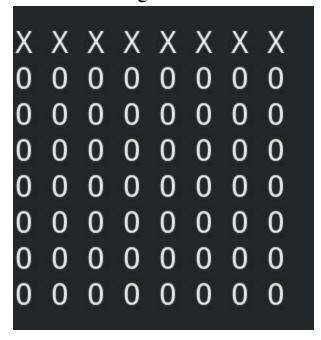
## data[i][0] == my_data[j][0] or my_data[i][1] == my_data[j][1] or abs(my_data[i][0] - my_data[j][0]) == abs(my_data[i][1] - my_data[j][1]

## dangers += 1

## return int(dangers)
```

پیاده سازی آن نیز به گونه ای است که برای هر وزیر، تعداد تهدید ها را میشمرد. فقط معلوم است که تکراری ها را نمیشماریم

برای مشاهده فرق این دو تابع، به مثال زیر توجه کنید:

در این مثال،توابع بالا جواب های زیر را میدهند:

num_of_threats(data) = 7 danger(data) = 28

در واقع در مقایسه ی دو حالت مختلف، هر دو تابع به درستی بررسی میکنند که تعداد تهدید های کدام یک بیشتر است و فرقی نمیکند که از کدام یک استفاده کنیم.

۲. تابعی برای نمایش جایگاه وزیر ها روی تخته

این تابع به سادگی پیاده سازی میشود و توضیح خاصی نیاز ندارد. در پایین مشاهده میکنیم که با دو حلقه تو در تو این تابع کار ما را انجام میدهد.

```
137 def print_grid(my_data):
           for i in range(n queens):
138
                for j in range(n_queens):
    flag = False
139
140
141
                     for k in range(n queens):
                           if (my_data[k][0] == i + 1 and my_data[k][1] == j + 1):
    print('X', end = ' ')
142
143
144
                                flag = True
145
                     if (flag == False):
    print('0', end = ' ')
147
                print()
```

٣. توابع مورد نیاز برای حرکت دادن وزیر ها:

برای این کار به چند تابع نیاز داریم. ابتدا حرکت های مختلف وزیر ها را تعریف میکنیم. هر وزیر ۸ حرکت مختلف میتواند انجام دهد.که در شکل زیر میبینیم:

mov	es:	
0	1	2
7		3
6	5	4

در نظر داریم که وزیر در وسط ایستاده است.

حال برای پیاده سازی این تابع باید بررسی کنیم که آیا حرکت مورد نظر مجاز است یا خیر. در دو صورت حرکت مجاز نخواهد بود، یک این که وزیر با حرکت مورد نظر از صفحه شطرنج خارج شود، و دوم آنکه حرکت مورد نظر باعث شود دو وزیر در یک خانه قرار گیرند. پس یک تابع مینویسیم که ابتدا بررسی میکند که آیا حرکت مورد نظر مجاز است یا خیر، و اگر مجاز بود،حرکت را انجام میدهد.

پیاده سازی تابع (move_if_possible) دقیقا ۸ حالت دارد. یک حالت برای هر کدام از حرکت های گفته شده. در پایین یکی از این ها را مشاهده میکنید. ۷ حالت دیگر به حالت مشابه به دست آمده است.

```
elif (move_no == 2):
    my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0] - 1, my_data[queen_no][1] + 1]
    if (my_data[queen_no][0] < 1 or my_data[queen_no][1] > num_of_moves or is_duplicate_element(my_data, my_data[queen_no]
        my_data[queen_no] = temp
        return False
    return True
```

در پیاده سازی این تابع نیاز داریم که بفهمیم آیا از یک عنصر مورد نظر در یک لیست بیش از یک عنصر داریم یا خیر؟ تابع is_duplicate_element این کار را برای ما انجام میدهد

در پیاده سازی الگوریتم ها، به جایی برمیخوریم که میدانیم حرکت مجاز است. با توجه به این که زمان اجرای برنامه برای ما بسیار مهم است، تابعی مینویسیم که بدون درنظر گرفتن مجاز بودن حرکت،وزیر را جابجا کند. این تابع move نام دارد

```
115
     def move(my data, queen no, move no):
116
         if (move\ no == 1):
117
              my_{data}[queen_{no}] = [my_{data}[queen_{no}][0] - 1, my_{data}[queen_{no}][1]]
118
         elif (move_no == 3):
              my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0], my_data[queen_no][1] + 1]
         elif (move_no == \overline{5}):
              my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0] + 1, my_data[queen_no][1]]
         elif (\overline{move no} == \overline{7}):
123
124
             my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0], my_data[queen_no][1] - 1]
         elif (move no == \overline{0}):
125
126
             my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0] - 1, my_data[queen_no][1] - 1]
         elif (move_no == 2):
127
128
             my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0] - 1, my_data[queen_no][1] + 1]
         elif (move_no == 4):
             my data[queen no] = [my data[queen no][0] + 1, my data[queen no][1] + 1]
129
130
         elif (move_no == 6):
             my_data[queen_no] = [my_data[queen_no][0] + 1, my_data[queen_no][1] - 1]
131
132
```

۴. تابع تولید فرزندان

همانطور که اشاره خواهیم کرد، بسیار نیاز داریم که بدانیم در هر کدام از حالت هایی که هستیم، با یک حرکت میتوانیم به چه حالت هایی برسیم. تابع generate_next_children این کار را برای ما میکند.

```
151 def copy board(my data):
152
        temp = []
        for i in range(n queens):
153
            temp.append([int(my data[i][0]), int(my data[i][1])])
154
155
        return temp
156 def generate next children(my data):
        children = []
157
158
        for i in range(n queens):
159
             for j in range(num of moves):
160
                 if(move if possible(my data, i, j)):
161
                     children.append(copy board(my data))
162
                     move(my data, i, (j + 4) \% 8)
        return children
163
```

این تابع با بررسی کردن تک تک حرکات بر روی تمامی وزیر ها، یک حرکت انجام میدهد و جواب را ذخیره میکند. طبیعتا باید حرکت بازگشت داده شود، و این که میدانیم این حرکت مجاز است به ما در سرعت اجرای برنامه کمک میکند.

تابع copy_board نیز در حین ساخت این تابع نیاز میشود. این تابع یک copy از وضعیت فعلی ما را ساخته و برمیگرداند.

توضیح الگوریتم های استفاده شده:

1.BFS:

در این الگوریتم، ابتدا تمامی حالت های با فاصله یک از حالت اولیه در نظر میگیریم، یعنی تمامی وزیر ها تمامی حرکت هایی که میتوانند انجام دهند را هر کدام یک حالت در نظر بگیریم. حداکثر ۴۴ حالت خواهیم داشت. (تابع generate_next_children این حالت ها را برای ما تولید میکند) پس از حالت های با فاصله ۱ ، به حالت های با فاصله ۲ میرسیم. و به همین ترتیب پیش میرویم تا به جواب مورد نظر برسیم.

در زیر پیاده سازی این الگوریتم را میبینیم

```
213
    def BFS(root grid):
         nodes = [root grid]
214
215
         V = \{\}
216
         levels = [0]
217
         moves = 0
         while(True):
218
219
             moves += 1
             node = nodes.pop(0)
220
             level = levels.pop(0)
221
222
             if (str(node) not in v):
                 if (num of threats(node) == 0):
223
224
                      return node, level, moves
225
                 else:
                      v[str(node)] = 0
226
227
                 temp = generate next children(node)
                 for i in temp:
228
229
                      if (str(i) not in v):
230
                          nodes.append(i)
231
                          levels.append(level + 1)
```

یک queue ی بسیار بزرگ به نام nodes داریم، ابتدا حالت اولیه را وارد صف خود میکنیم. سپس به ازای تک تک اعضای صف، تا جایی که به جواب برسیم،بررسی میکنیم که آیا جواب ما هست یا خیر. اگر نبود، تمامی فرزندان آن را به انتهای صف اضافه میکنیم. با این روش، الگوریتم BFS را پیاده سازی کرده ایم.

2.IDS:

ابتدا الگوریتم DFS با وجود یک محدودیت ارتفاع را توضیح میدهیم. یک DFS با محدودیت ارتفاع الگوریتمی است که ابتدا تا ارتفاع مجاز برای یک برگ پیش میرود. سپس برادر های آن را چک میکند. سپس یک مرحله بالا میاید، و همین کار را نسبت به فرزندانِ فرزند دوم پدربزرگ همان گروه اول انجام میدهد. و این کار را انقدر تکرار میکند که همه حالات را طی کند.

حال الگوریتم IDS میاید و برای ما به ترتیب DFS های مختلف با محدودیت از یک تا بینهایت را چک میکند تا به جواب برسد.

```
all moves = 0
165
166
    def IDS(root grid):
167
         i = 1
         global all moves
168
         all moves = 0
169
        while (True):
170
             result = DFS(root grid, i)
171
             if (result != None):
172
                 return result, i, all moves
173
174
             i += 1
175
    def DFS(root grid, limit):
176
177
         if limit == 0:
             if num of threats(root grid) == 0:
178
179
                 return root grid
180
             else:
181
                 return None
182
         for i in range(n queens):
             for j in range(num of moves):
183
                 if(move if possible(root grid, i, j)):
184
                     global all moves
185
                     all moves += 1
186
                     temp = DFS(root grid, limit - 1)
187
188
                     if temp is not None:
189
                          return temp
                     move(root grid, i, (j + 4) \% 8)
190
191
         return None
```

به صورت بازگشتی، وارد تابع میشویم. اگر به انتهای محدودیت خود در تابع نرسیده بودیم، همین نود را چک کرده و به نود فرزند وارد میشویم. اگر به انتها رسیدیم، شروع میکنیم به چک کردن برادر های آن.

توضيح اين تابع در گزارش كار دشوار است، اما ميتوانيم مطمئن باشيم كه به جواب درست ميرسيم!!

این تابع نشان میدهد که informed searsh ها بسیار بهتر از جستجو های نامعین عمل میکنند. در num_of_threats هر حالتی که هستیم، با توجه به این که چقد از وضعیت اصلی دور هستیم که تابع که در بالا توضیح آن آمده است این مقدار را به ما میگوید، تلاش میکنیم که راهی را انتخاب کنیم که بهینه تر است. اگر اشتباه کرده بودیم نیز مشکلی پیش نمی آید و تلاش میکنیم که با بازگشت مقداری از مسیر به راه بهتر دست یابیم.

```
194
    def A star(root grid):
        nodes = [root grid]
195
196
        levels = [0]
197
        measures = [0 + num of threats(root grid)]
198
        moves = 0
199
        while(True):
200
             moves += 1
201
             min index = measures.index(min(measures))
202
             node = nodes.pop(min index)
203
             level = levels.pop(min index)
             measure = measures.pop(min index)
204
             if (num of threats(node) == 0):
205
                 return node, level, moves
206
             temp = generate next children(node)
207
208
             for i in range(len((temp))):
209
                 nodes.append(temp[i])
                 levels.append(level + 1)
210
                 measures.append(level + 1 + num of threats(temp[i]))
211
```

این تابع، سه مجموعه را به طور موازی نگه میدارد. یکی برای node ها، یکی برای فاصله آن ها از f(x) = heuristic(x) + g(x)a توک درخت، و آخری برای محاسبه تابع f(x) = heuristic(x) سپس بر اساس این که تابع f(x) کدام عنصر از بقیه کمتر است، آن نود را انتخاب میکنیم. اگر به جواب رسیده بودیم خارج میشویم و اگر نرسیده بودیم فرزندان این نود را به لیست خود اضافه میکنیم. حال بین نود های فعلی این کار را تکرار میکنیم.

مقايسه الكوريتم ها:

الگوریتم DFS نسبت به BFS حافظه بسیار کمتری نگه میدارد، اما در لایه های پایین سرعت آن کمتر از BFS است

الگوریتم A* از همه الگوریتم ها از نظر سرعت بسیار بهتر است چون حالت های مناسب را فقط بررسی میکند و بسیار محاسبات کمتری را انجام میدهد.

الگوریتم BFS از DFS در ارتفاع های کم در زمان بیشتری اجرا میشود، علاوه بر این که حافظه بیشتری نیز مصرف میکند.

محاسبه جواب ها:

مقایسه عمق محاسبه (تعداد جابجایی های لازم)

	Test a	Test b	Test c	In 1	In 2	In 3
IDS	3	4	-	-	-	-
BFS	3	4	-	-	-	-
A*	3	4	5	6	7	7

مقایسه تعداد حرکات انجام شده تا رسیده به جواب

	Test a	Test b	Test c	In 1	In 2	In 3
IDS	69099	4675728	-	-	-	-
BFS	5857	347100	-	-	-	-
A*	5	12	388	1456	5804	1169

مقایسه زمان رسیدن به جواب

	Test a	Test b	Test c	In 1	In 2	In 3
IDS	1.361	94.226	-	-	-	-
BFS	1.674	1221	-	-	-	-
A*	0.005	0.013	0.571	2.685	23.138	2.305

در مورد این که الگوریتم های BFS و IDS چرا test case های a و b را محاسبه نکرده اند باید بگویم که این امکان وجود نداشت. زیرا هر دو آنقدر زمان زیادی را استفاده میکردند تا به جواب برسند که منطقی نبود این مدت صبر انجام شود. این طولانی بودن زمان نیز طبیعی است. چون با توجه به این که همه ی حالت های ممکن را بررسی میکنند، زمان زیادی طول میکشد تا به جواب برسند.